

عنوان مقاله:

مقام و مرتبه دل در بارش نور

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی تحقیقات بنیادین در مطالعات زبان و ادبیات (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

غلامرضا هاتفی اردکانی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد ایران

خلاصه مقاله:

محمدحسین بهجتی اردکانی 1313-1386 متخلص به شفق از شاعران مشهور یزدی و از مریدان استاد سخن، سعدی به شمار می رود که اشعارش به لحاظ مضامین عرفانی و آیینی قابل توجه و بررسی است. از آثار شعری او می توان بارش نور، سرود سحر، سرودهای انقلابی، بهار آزادی و سرچشمه ی خورشید را نام برد. در این پژوهش به شیوه ی توصیفی، تحلیلی و اسنادی به بررسی مقام و مرتبه ی دل در مجموعه شعر بارش نور، به عنوان لطیفه ای ربانی و جایگاه ذات احدیت و مهم ترین وسیله نیل به خدانشناسی و اندیشه های الهی پرداخته شده است. بدین منظور ابتدا دل از لحاظ لغوی و اصطلاحی با استفاده از منابع معتبر و دیدگاه های شاعران بزرگ عرفانی تعریف و سپس ترکیب شناسی کاربرد مفاهیم دل و قلب و نیز مقام و مرتبه ی دل از دیدگاه شفق تحلیل و بررسی شده است. شفق دل را منظر و حرم الهی و آیینی ی جمال نمای حق و سرشار از عشق امامان و اهل بیت پیامبر اسلام (ص) می داند. انسان به دلیل همین لطیفه ی دل است که بر همه ی موجودات برتری دارد. اصیلی ترین ویژگی دل خاصیت آینگی آن است، از این رو، تلاش و مجاهده در تهذیب و تزکیه ی دل عمده ترین شیوه نیل به کمال است.

کلمات کلیدی:

شفق اردکانی، بارش نور، مضامین عرفانی، مراتب دل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/785767>

